

Bilag III.

Til Regering og Rigsdag.

Dansk Kvindesamfund tillader sig herved at rette følgende Henvendelse til den højtærede Justitsminister.

I en lang Aarrække har Dansk Kvindesamfund arbejdet for en ændret Lovgivning paa Familierettens Omraade, og vi skal bl. a. tillade os at henvise til det af Dansk Kvindesamfund i 1908 udarbejdede og til Justitsministeren overbragte Udkast til nye Lovregler om Forældremyndigheden og Formueforholdet mellem Ægtefællerne samt til vor Henvendelse af 1912 til den skandinaviske Kommissions danske Medlemmer, hvilken Henvendelse er trykt som Bilag Nr. 9 i samme Kommissions Udkast til Lov om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning.

Hovedformaalet med vort Arbejde har været at bidrage vort til at fjerne alle saadanne Bestemmelser, der giver Hustruen en i Forhold til Manden underordnet Stilling i Ægteskabet, og i Stedet gøre Ægtefællerne retslig ligestillede, og de Betragtninger, som vi allerede i 1908 gjorde gældende, er siden blevet yderligere understøttet af hele den Udvikling, der efterhaanden er foregaaet med Hensyn til Kvindernes sociale og politiske Stilling i Samfundet.

Det var derfor med den største Glæde, vi saa Forslag til en samlet Lov om Ægteskab — dets Indgaaelse, Opløsning og *Retsvirkninger* — fremsat paa Rigsdagen i 1919, vedtaget i Folketinget 1920 og behandlet i Landstinget samme Aar. I begge Rigsdagens Ting fik Forslaget en saadan Modtagelse, at vi var berettigede til at vente, at vi nu endelig stod overfor Opfyldelsen af de Krav, som vi gennem Aarene havde arbejdet for at faa gennemført. Ordførerne for alle Rigsdagens Partier — saavel i Folketing som i Landsting — gav deres principielle Tilslutning til Kravet om retslig Ligestilling for Mand og Hustru.

Det er vor Overbevisning, at den samme Tilslutning mødte Forslaget ude i Befolkningen, idet dets Principper var i fuld Overensstemmelse med Nutidens Retsbevidsthed og med den allerede gældende Praksis i de gode Ægteskaber, medens den skarpe Kritik, der fra enkelte Sider rejstes imod Forslaget, maatte betragtes som et Led i en gennemført Modstand mod den borgerlige, økonomiske og retslige Ligestilling, som Kvinderne allerede paa andre Omraader havde opnaaet.

Efter en Samtale, Repræsentanter for Dansk Kvindesamfund havde med Justitsministeren i Oktober 1920, havde vi desuden Grund til at vente, at ogsaa Forslag til Lov om Ægteskabets Retsvirkninger snarest vilde blive forelagt. Med den største Beklagelse ser vi derfor nu det af Justitsministeren fremsatte Forslag reduceret til et Forslag om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning, medens det for Kvinderne saa betydningsfulde Afsnit om Ægteskabets Retsvirkninger er udsat til en „nøjere Prøvelse“.

I Rigsdagssamlingen 1919—20 var Rigsdagen parat til at gennemføre den samlede Lov, intet Ønske om Udsættelse fremførtes; paa Møder og i Pressen er Loven blevet gennemdrøftet, i vort Naboland Sverige er den samlede Lov gennemført i første Kammer med 83 Stemmer mod 41, i andet Kammer med 126 mod 26. Det er saa meget mere beskæmmende for Danmark, at Sverige — og uden Tvivl Finland — kommer os i Forkøbet, som selve Grundtanken i Kommissionsforslaget om Ægteska-